

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI

Kłeska czerwonych na froncie Cordoby

Salamanka. — Kwatery główna powstanców komunikuje oficjalnie: Armia północna wzmacniona dywizją madrycką. Nieprzyjacieli usiłował kontratakować linie nasze na odcinku Jarama przy pomocy tanków rosyjskich. Wojska nasze kontratak odparły, zadając ciężkie straty nieprzyjacielowi i niszcząc dwa czołgi. Wojska nasze, pełne entuzjazmu, zajęły okopy nieprzyjacielskie.

Armia południowa: Na froncie Cordoby oddziały nasze rażno posuwają się naprzód, zajmując m. in. wieś Alcarcejos. Odwrót wojsk czerwonych jest bezładny, a brygada międzynarodowa, walcząca na tym odcinku, została rozbita. Jeden z batalionów tej brygady stał zdziśiatkowany. Teren dzisiejszych operacji pokryty jest zwłokami żołnierzy nieprzyjacielskich.

Lotnictwo nasze bombardowało lotnisko w Barajas, niszcząc zgromadzone tam samoloty nieprzyjacielskie. W czasie walki powietrznej zostały stracone 4 samoloty wojsk czerwonych przez nasze lotnictwo myśliwskie, a dwa inne przez artylerię przeciwlotniczą.

NA ODCINKU GUADALAJARY OSTRE WALKI

Paryż. — Korespondent Havasa donosi z Siguenzy, że na wszystkich frontach Madrytu pogoda się poprawiła, co przyczyniło się do ożywienia działalności obu stron walczących. Ostre walki toczą się na odcinku Guadalajary. W akcji bierze udział duża ilość artylerii. Powstańcze eskadry samolotów myśliwskich utworzyły drogę dla nalotów trzymotorowców bombardujących, które rzuciły wielką ilością materiałów wybuchowych pozycje wojsk rządowych, a szcze gólnie linie komunikacyjne, którymi do pływiają posiłki. W okolicy Trijueque aż do Tajuna, od południa począwszy do późnego wieczora, nie ustawał ogień piechoty.

Salamanka. — General de Llano podał za pośrednictwem stacji radiowej w Sewilli kilka wiadomości o sukcesach wojsk narodowych na froncie Cordoby. Zdobyta miejscowość Alcarcejos leży w odległości 40 km. od kopalni rudy koto Almaden. Zdobywając ją, zbliżyły się wojska narodowe na odległość 12-tu kilometrów od Pozoblanco. Bolszewicy bronili zacięcie swych pozycji, zostali jednak w końcu zatakowani z dwóch stron tak, że musieli złożyć broń.

GEN. MIAJA LEKA SIĘ ODPOWIEDZIALNOŚCI

Salamanca. — Specjalny sprawozdawca D. N. B. komunikuje: Z doniesień narodowych stacji radiowych wynika jasno, że obecna sytuacja uważają czerwoni za bardzo poważną. Na północnych przedmieściach Madrytu pracuje się dzień i noc nad umocnieniem fortyfikacji.

Dowódca obrony Madrytu, generał Maja zawiadomił rząd w Walencji, że nie może dłużej ponosić sam odpowiedzialności w tych rozstrzygających dniach. Z tego powodu zażądał Maja przysłania 2 przedstawicieli z Walencji.

Zadaniu temu uczyniono zadość i dwaj ministrowie z Walencji przyjechali już do Madrytu, by wspólnie z Maja zastanowić się nad sytuacją.

Wobec postępującego okrążenia stolicy istnieje jednak tylko mała nadzieja, by ewentualny rozkaz ewakuacji zostało jeszcze wykonać.

BOMBARDOWANIE BARCELONY.

Barcelona. — Wczoraj rano 5 samolotów przybyłych od północno-wschodu, zrzucało kilkanaście bomb na port w Barcelonie i sąsiednie dzielnice. Zatopiony został jeden statek żaglowy. Ofiar w ludziach nie było. W dzielnicy nadbrzeżnej bomby zniszczyły kilka domów. Ofiarami bombardowania padły 4 osoby zabite, a 14 odniosło rany.

„LOKALNE ZABURZENIA” W WALENCJI.

Moskwa. — Z Walencji donoszą, że prasa tamtejsza podaje wiadomość o za burzeniach lokalnych, które sfumila gwardia republikańska. W walce na ulicach Walencji zostało zabitych 8 żołnierzy, których pogrzeb odbył się następnie na koszt państwa.

TAJNA ORGANIZACJA FALANGI CHCIAŁA UPROWADZIĆ GENERALA MIAJĄ.

Moskwa. — W Madrycie wykryta została organizacja Falangi hiszpańskiej pod nazwą „Espana Una”. Organizacja zamierzała porwać szereg wybitnych osobistości, m. in. gen. Maja. Aresztowano 30 członków Falangi i oddano ich pod sąd doraźny. U aresztowanych znaleziono broń, plany dyslokacji wojsk i fortyfikacji Madrytu.

Religijność armii polskiej

Citta del Vaticano. — „Osservatore Romano” zamieszcza na naczelnym miejscu obszerną korespondencję z Warszawy. Autor przypomina na wstępie gorące chwile 1920 r., gdy wojska bolszewickie stały u bram Warszawy, a Polska krwią swoją dokumentowała, że nie przestała być przedmurzem chrześcijaństwa. Ojciec święty, ówczesny nuncjusz wzbudzał wówczas swą odwagą podziw mieszkańców stolicy. Wezły, zdzierżgnięte w tym czasie przez Piusa XI, z Polską nigdy już nie miały uleżyć rozluźnieniu.

Następnie autor szeroko omawia ostatnie uroczystości 15-lecia koronacji Papieża, w których zaznaczył się szcze gólnie żywy udział armii polskiej, zawsze manifestującej gorąco swe uczucia dla Najwyższego Pasterza. Uwagę zwraca obecnosc samego wodza naczelnego, marszałka Smigłego-Rydzka, na uroczystym nabożeństwie w wspaniałej katedrze warszawskiej, a na Akademii w domu katolickim przybył admirał Świrski, trzech generałów oraz szef sztabu głównego, nie licząc wielu innych wybitnych wojskowych. Jak bardzo armia polska przywiązana jest do Ojca św., świadczy też wydatnie specjalne wydanie ozdobnego numeru papieskiego tygodnika „Wiarus”, poświęconego w całości uczczeniu świętej koronacji papieskiej, które w ten sposób stało się poniekąd świętem Polski i bohaterskiej armii polskiej.

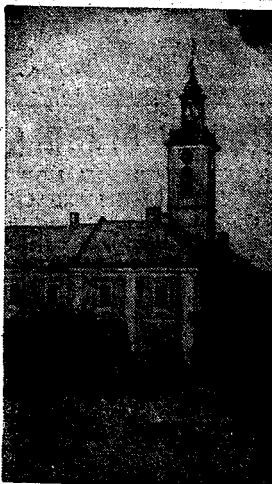
Odrodzenie kultu starogreckiego

Ateny. — Od czasu zaprowadzenia dyktatury występują na jaw tendencje ożywienia religii starogreckiej czyli wprowadzenia neopogaństwa na wzór niemiec ki. Na czele ruchu neopogańskiego stoi Astiriotis, który zdobył dotychczas dość już poważną ilość zwolenników, uznających bóstwa, jak Jowisz, Atena, Afrodyta i t. p. i obchodzących święta według zwyczajów i urządzeń starohelleńskich. Astiriotis wychodzi z założenia, że nawrót do kultury narodowej możliwy jest tylko na gruncie wiary starogreckiej, a ponieważ, zdaniem jego, istnieje niebezpieczeństwo połączenia helenizmu z chrześcijaństwem, należy się zdecydować, jak ją obrać drogę. Dla prawdziwego narodowca greckiego decyzja nie jest rzekomo trudna.

Ruch neopogański musiał już przybrać poważne formy, skoro kościół prawosławny postanowił rozpocząć energiczną przeciwalkę. Chodzi teraz o to, czy przeciwalkę ograniczyć do środków kościelnych, czy też sięgnąć się ma do pomocy państwa. Rząd zajmuje na razie postawę rezerwy i czeka powrotu króla, który, jak wiadomo, odbywa obecnie podróż wyprawczą po morzu Śródziemnym. Głos króla zawazy na szali już choćby dlatego, ponieważ popularność jego ostatnio wzrosła w Grecji, odkąd ludność dowiedziała się, że, zwiedzając wyspę Kretę, król złożył hołd prochom zacieklego swego przeciwnika, wielkiego pa-

W dniu imienia: Naczelnego Wodza Marszałka Smigłego-Rydzka. Dzień imienia: Naczelnego Wodza Marszałka Edwarda Smigłego-Rydzka, przypadający w dniu 18 b. m., będzie obchodzony uroczystie we wszystkich formacjach i instytucjach wojskowych. Organi zacie i stowarzyszenia społeczne zorganizują w tym dniu okolicznościowe akademie ku czci Dostojnego Solenizanta. W dniu imienia będzie uroczystie wręczony Panu Marszałkowi Smigłemu - Rydzowi dyplom obywatelstwa honorowego jego rodzinnego miasta Brzeżan. Równocześnie z dyplomem delegacja ziemi brzeżańskiej doręczy Panu Marszałkowi wspomniany dar w postaci konia arabskiego z rządem. Minister W. R. i O. P. prof. Wojciech Świecławski nadał Gimnazjum Państwowemu w Brzeżanach imię Marszałka Edwarda Smigłego-Rydzka. Zdjęcie przedstawia portret Marszałka Edwarda Smigłego - Rydzka Zdjęcie poniżej przedstawia ratusz w Brzeżanach, na którego płetrze mieści się gimnazjum. Do gimnazjum tego uczęszczał Marsz. Smigły-Rydzka

ANARCHYŚCI ZAMORDOWALI POLSKA KUBAŃSKIEGO.

Paryż. — Agencja Havasa donosi, że radiostacja w Burgos ogłosiła komunikat stwierdzający, iż Manuel Pichardo,

charge d'affaires republiki Kuby w Hiszpanii, został zamordowany w Madrycie przez anarchistów, a nie jak to władze rządowe ogłaszają, zmarł śmiercią naturalną.

W.W.P.P. KUPCY! RZEMIEŚLNICY i PRZEMYSŁOWCY!

Przypominajcie Kliencieli w okresie wiosennym i wielkanocnym gdzie czynić zakupy święteczne

Tylko w najpotężniejszym miejscowym organie jakim jest „GONIEC CZĘSTOCHOWSKI” zamieszczona reklama odnosi skutek!

